

ו	בלילה ההוא נדדה שנת המלך	נדדו השמים כסאו של	מלך מלכי המלכים הב"ה שראה	ישראל בצרה וכי יש שינה
א		נדדו שמים כסאו של	מלך מלכי המלכים הקב"ה שראה	את ישראל בצרה וכי יש שינה
ד		נדדו השמים כסאו של	מלך מלכי המלכים הקב"ה שראה	את ישראל בצרה וכי יש שינה
נ				
ה	נדדו השמים כסאו שלמלך	מלכי המלכי'	הקב"ה שראה	את ישראל בצרה וכי יש שינה

ו	לפני המקום והלא נאמ'	לא ינום ולא יישן שומר	ישראל אלא בזמן שישראל שרויין	בצער ואמות העולם
א	לפני המקום והלא כבר נאמר	הנה לא ינום ולא יישן שומר	ישראל אלא בזמן שישראל שרויין	בצער ואמות העולם
ד	לפני המקום והלא כבר נאמר	הנה לא ינום ולא יישן שומר	ישראל אלא בזמן שישראל שרויין	בצער ואמות העולם
נ				
ה	לפני הקב"ה והלא כבר נאמ'	לא ינום ולא יישן וכו'	אלא בזמן שישראל שרויין	בצער ואמות העולם

ו	בשלוה לכך נאמ' עורה	למה תישן י'	ונדדה שנת המלך	אחשורוש שראה בחלומו	המן שנטל סייף להרגו ונבהל
א	בשלוה לכך נאמר עורה	למה תישן ה'	ונדדה שנת המלך	אחשורוש שראה בחלומו	את המן שנטל סייף להרגו ונבהל
ד	בשלוה לכך נאמר עורה	למה תישן יי'	ונדדה שנת המלך	אחשורוש שראה בחלומו	את המן שנטל סייף להרגו ונבהל
נ					
ה	בשלוה לכך נאמ' עורה	למה תישן ה'	ונדדה שנת המל' אחשו'	שראה בחלומו	את המן שנטל סייף להורגו ונבהל

ו	והקיץ משנתו ויאמר לסופריו	הביאו ספר הזכרונות לקרות	ולראות מה שעברו עליו	ופתחו
א	והקיץ משנתו ואמר לסופריו	הביאו ספר הזכרונות לקרות	ולראות מה שעבר עליו	ופתחו את
ד	והקיץ משנתו אמר לסופריו	הביאו ספר הזכרונות לקרות	ולראות מה שעברו עליו	ופתחו
נ				
ה	והקיץ משנתו ויאמ' לסופריו	לקרות לקרות בספרים	ולראות מה שעבר עליו ויקראו	ופתחו את

ו	הספרים ומצאו	הדברים שהגיד מרדכי	על בגתן ותרש וכיון שאמרו	למלך הנה המן עומד בחצר אמ' המלך
א	הספרים ומצאו	את הדבר שהגיד מרדכי	על בגתנא ותרש וכיון שאמר	למלך הנה המן עומד בחצר אמר המלך
ד	הספרים ומצאו	את הדבר שהגיד מרדכי	לו על בגתנא ותרש וכיון שאמרו	למלך הנה המן עומד בחצר אמר המלך
נ				
ה	הספרים ומצאו	את הדבר שהגיד מרדכי לו	וכיון שאמ' למלך הנה המן	עומד בחצר אמ' המלך

ו	אמת	הדבר שראיתי	בחלומי לא	בא	בזו שעה אלא להרגני
א	אמת	הדבר שראיתי	בחלומי לא	בא	בשעה זו אלא להרגני
ד	אמת	הדבר שראיתי	בחלומי לא	בא	זה בשעה זו אלא להרגני
נ					

ה באמת זהו הדבר שראיתי בחלומי אינו אלא להורגני והמן בא וגו'

ולו הכין	ועליו	ולו הכין	לוי תני	לוי הכין	אשר הכין	על העץ	את מרדכי	לתלות	ו
ולו הכין	נאמר	ועליו	לוי הכין	לוי תנא	לוי הכין	אשר	וגו'	ויאמר המלך מי בחצר	א
ולו הכין	נאמר	ועליו	לוי הכין	לוי תנא	לוי הכין	אשר	לתלות	ויאמר המלך מי בחצר והמן בא וגו'	ד
ולו הכין	נאמר	ועליו	לוי הכין	לוי תנא	לוי הכין	אשר	לתלות	נתלות את מרדכי על העץ	נ
ולו הכין	נאמ'	ועליו	לוי הכין	לוי תנא	לוי הכין	אשר	על העץ	והמן בא וגו'	ה

ויפול	בשחת	יפעל	כרה	ויחפרהו	ויפול	בשחת	יפעל	ו
ויפול	בשחת	יפעל	בור	כרה	ויחפרהו	ויפול	בשחת	א
ויפול	בשחת	יפעל	בור	כרה	ויחפרהו	ויפול	בשחת	ד
ויפול	בשחת	יפעל	בור	כרה	ויחפרהו	ויפול	בשחת	נ
ויפל	בשחת	יפעל					בשחת	ה

ו ויבא המן ויאמר לו המלך ויאמר המן בלבו הרשעים ברשות לבן ויאמר עשו בלבו אמר נבל בלבו ויאמר ירבעם
א ויבא המן ויאמר לו המלך וגו' ויאמר המן בלבו הרשעים ברשות לבם ויאמר עשו בלבו אמר נבל בלבו ויאמר ירבעם
ד ויבא המן ויאמר לו המלך וגו' ויאמר המן בלבו הרשעים ברשות לבם ויאמר עשו בלבו אמר נבל בלבו ויאמר ירבעם
נ ויבא המן ויאמר לו המלך וגו' ויאמר המן בלבו, הרשעים ברשות לבם ויאמר עשו בלבו אמר נבל בלבו ויאמר ירבעם
ה ויבא המן ויאמר לו המלך וכו' ויאמר המן בלבו הרשעי' ברשו' לבם ויאמ' עשו בליבו ויאמר בלעם

ו בלבו ויאמר המן בלבו אבל הצדיקים לבן ברשותן הה"ד וחנה היא מדברת על לבה וישם דניאל על לבו ויאמר דוד אל לבו
א בלבו אבל הצדיקים לבם ברשותם הה"ד וחנה היא מדברת על לבה וישם דוד על לבו ויאמר דוד אל לבו
ד בלבו ויאמר המן בלבו אבל הצדיקים לבם ברשותן הה"ד וחנה היא מדברת על לבה וישם דניאל על לבו ויאמר דוד אל לבו
נ בלבו ויאמר המן בלבו אבל הצדיקים לבם ברשותם הה"ד וחנה היא מדברת על לבה וישם דניאל על לבו ויאמר דוד אל לבו
ה בלבו ויאמר המן בלבו אבל הצדיקי' לבם ברשותם הה"ד וחנה היא מדברת על לבה וישם דניאל על לבו ויאמר דוד בלבו

ו ודומין לבוראן ויאמר ה' אל לבו
א ודומיהנלבוראן ויאמר יי' אל לבו
ד ודומין לבוראן ויאמר יי' אל לבו
נ ודומין לבוראן ויאמר ה' אל לבו.
ה ודומין לבוראם דכת' ויאמ' ה' אל לבו

ו	ויקח המן את הלבוש והסוס הלך לו אצל מרדכי כשהגידו למרדכי שהוא בא
א	ויקח המן את הלבוש ואת הסוס הלך לו אצל מרדכי כיון שהגידו למרדכי שהוא
ד	מהר קח את הלבוש ואת הסוס ויקח המן את הלבוש ואת הסוס הלך לו אצל מרדכי כיון שהגידו למרדכי שהוא בא
נ	
ה	מהר קח את הלבוש וגומ' ויקח המן את הלבוש הלך לו אצל מרדכי כיון שהגידו למרדכי שהמן בא

ו	נתיירא מאד היה יושב ותלמידיו לפניו אמ' לתלמידיו רוצו והבדלו שלא תכוו בגזלתי
א	מתיירא עד מאד היה יושב ותלמידיו לפניו אמר להם לתלמידיו בני רוצו והבדלו מכאן שלא תראו בגזלתי
ד	נתיירא עד מאד היה יושב ותלמידיו לפניו אמר להם לתלמידיו בני רוצו והבדלו מכאן שלא תכוו בגזלתי
נ	
ה	אצלו נתיירא מאד והיה יושב ותלמידיו לפניו אמ' להם לתלמידיו הבדלו ממני שלא תכוו בגזלתי

ו	שהמן הרשע בא להרגני אמרו לו אם תמות נמות עמך אמ' להם אם כן נעמוד בתפלה
א	שהרי המן הרשע בא להרגני אמרו לו אמרלו אם תמות נמות עמך אמר להם א"כ נעמוד בתפלה
ד	שהרי המן הרשע בא להרגני אמרו לו אם תמות נמות עמך אמר להם אם כן נעמד בתפלה
נ	
ה	שהרי המן הרשע בא להורגני אמרו לו אם תמות ואם תחיה עמך אנחנו אמ' להם אם כן נעמוד בתפילה

ו	ונמות מתוך התפלה חסלון צלותהון יתבין ועסקין במנחת העמר שאותו יום י"ו בניסן
א	ונפטר מתוך התפלה חסלון מן צלותהון ישבון ועסקין במצות העומר שהרי אותו יד בניסן
ד	ונפטר מתוך התפלה חסלון מן צלותהון יתבין ועוסקי' בהלכות מצות העמר שהרי אותו היום ששה עשר בניסן
נ	
ה	ונמות מתוך התפלה חסלון מן צלותהון יתבין ועסקין במצות העומר שהרי אותו היום ששה עשר בניסן

ו	שהיום ישראל מקריבין עומר במקדש אתא המן לגביהון אמ' לון במה אתם עסקין
א	היה ובאותו היום היו מקריבין עומר בזמן שבית המקדש קיים אתא המן לגביהן אמר לון במה אתון עסקין
ד	היה ובאותו היום היו מקריבין עמר בזמן שבית המקדש קיים אתא המן לגביהון אמר לון במה אתון עסקין
נ	
ה	הוה ובאותו יום היו מקריבים עומר בזמן שבית המקד' קיים כד אתא המן לגביהון אמ' לון במה אתון עסקין

ו	אמרו לו במצות העומר שנ' ואם תקריב מנחת בכורים תמן אמרין הלכות קמיצה מחוי להון
א	אמרו לו במ' העומר ??? תקריב מנחת בכורים ליי' תמן אמרין הלכות קמיצה מחוי להון ???
ד	אמרו לו במצות העומר הה"ד ואם תקריב מנחת בכורים ליי' וגו' תמן אמרי הלכות קמיצה מחוי להו ודבר
נ	
ה	אמ' לו במצות העומר הה"ד ואם תקריב מנחת בכורים וכו' תמן אמרי הלכות קמיצה קא מחוי להון והוא

ו	שהיו קומצין מן העומר
א	אחד שהיו קומצין מן העומר
ד	
נ	
ה	העומר שהיו קומצין ממנו אמ' לון המן מאי קא חשיב עבדיתו אמ' ליה הכי והכי עבדינן בזמן שבית המקדש

ו	אמ' לון והדין עומרה מהו דדהב או דכסף אמרין לא דדהב ולא דכסף ולא חטין אלא שעורים
א	אמר להם והדין עומרא מהו דדהב או דכסף אמרי ?? לא דדהב ולא דכסף ולא דחטיין אלא ???
ד	אמר לון והדין עומרא מהו דדהב או דכסף אמרין לא דדהב ולא דכסף ולא דחטיין אלא דשעורין
נ	
ה	קיים אמ' לון והדין עומרא דכסף או דזהב אמ' ליה לא דכסף ולא דזהב ולא אפילו דחטיין אלא דשעורין

ו	אמ' לון וכמה הוה טימי	דידיה הוה בעשרה	קנטרין	אמרין	ליה סגי	בעשרה מנין אמ'	לון קומו	דנצחו	
א	אמר לון בכמה הוא ??	דידיה הוה בעשרה	קנטרין	אמרין	ליה סגין	בעשרה מנין אר	לון קומו	דנצחו	
ד	אמר לון בכמה הוא טימיה	דידיה הוה בעשרה	קנטרין	אמרין	ליה סגין	בעשרה מנין אמ'	לון קומו	דנצחו	
נ									
ה	אמ' לון וכמה	טימיה דידיה	בעשרה	קנטרין	אמרין	ליה סגין	בעשרה מנין אמ'	לון קומין	דנצחו

ו	עשרה מניכון לעשרה אלפי	קנטרין	דכסף דידי	
א	עשרה מנין לעשרה אלפי	קנטרין	דכסף ??	
ד	עשרה מניכון לעשרה אלפי	קנטרין	דכסף דידי	
נ				
ה	עשרה מניכון לעשר	אלפי	קנטרין	דכסף דידי

ו	כיון דחסל	ממצלי א"ל	המן	לבוש הדין	לבושא	א"ל	מה את מבזי	מלכותא	
א	כיון דחסלון	מצלי	אמר ליה המן	למרדכי	לבוש הדין	כלילא	דמלכא	אמר לו מה את מבזה	מלכותא
ד	כיון דחסלון	ממצלי	אמר ליה המן	למרדכי	לבוש הדין	לבושא	דמלכא	אמר ליה מה את מבזה	מלכותא
נ									
ה	כיון דחסל	[פי' דסיים]	מלצלו	אמר ליה קום	לבוש הדין	לבושא	אמר ליה מה את מבזה	מלכותא	

ו	אית בר נש	לביש לבוש	מלכותא	ולא סחי	אזל בעא	בלנא
א	אית ברנש	לביש כלילא	דמלכותא	ולא אסחי	אזל בעא	בלנא
ד	אית ברנש	לביש לבושא	דמלכותא	ולא סחי	אזל בעא	בלנא
נ						
ה	אית בר אינש	לביש לבוש	מלכותא	ולא סחי	אזל בעא	בלנא

ו	ולא אשכחיה יצא עבד	אסר חרציה	ועאל	ואסחיה	כיון דנפק	א"ל	סב לבוש הדין	כלילא	א"ל	ומה
א	ולא אשכח מה עבד	אזל	אסר ???	ועאל	ואסחיה	כיון דנפסק	א"ל	סב לבוש הדין	כלילא	אמר ליה
ד	ולא אשכח מה עבד	אסר חרציה	ועאל	ואסחיה	כיון דנפק	אמר ליה	סב לבוש הדין	כלילא	אמר ליה	מה
נ										
ה	ולא אשכחי מה עבוד	אסר חרציה	ועל	ואסחיה	כיון דנפיק	אמר ליה	סב לבוש הדין	כלילא	אמר ליה	מה

ו	את מבזי מלכותא	אית בר נש	לביש כליל	מלכו	ולא מספר	אזל	בעא	ספרא	ולא אשכח	מה עבד	אזל	לביתיה
א	את מבזה מלכותא	אית בר נש	לביש כלילא	דמלכותא	ולא מספר	אזל	בעי	ספר	ולא אשכח	מה עבד	אזיל	לביתיה
ד	את מבזה מלכותא	אית בר נש	לביש כלילא	דמלכותא	ולא מספר	אזל	בעא	ספרא	ולא אשכח	מה עבד	אזל	לביתיה
נ												
ה	את מבזה מלכותא	אית בר אינש	לביש כלילא	דמלכותא	ולא מספר	אזל	בעא	ספרא	ולא אשכח	מה עבד	אזל	לביתיה

ו	???	ואיתי	מספרא	ויתיב	מספר	ליה שרי	ואתנח	א"ל	מה	לך	מתנח	א"ל	ווי	לאבוה		
א	ואשכח	ספרא	ויהיב	ליה מספר	ליה שרי	ומתנח	אמר	ליה ??	את	מתנח	אמר	ליה	ווי	לאבוה		
ד	ואיתי	ספרא	ויתיב	ליה מספר	ליה שרי	ומתנח	אמר	ליה מה	לך	מתנח	אמר	ליה	ווי	לאבוה		
נ																
ה	ואתי (ה)	מספרא	ויתיב	קא	מספר	ליה בהדי	דקא	מספר	שרי	מתנח	בעת	מתנח	אמר	ליה וי	ליה	לאבוה

ו	דהוא גברא	מעבין	קומין	ביתון	קומין	קלטור	אתעביד	בלן	וספר	א"ל	ובהיא	שאלית	לך	לית	אנא	חכים	
א	דהוא גברא	עביד	קומוס	פלטון	קומיס	קלטור	עביד	בלן	וספר	אמר	ליה	בהיא	שאלית	לך	לית	אנא	חכים
ד	דהוא גברא	מעביד	קומיס	פנטון	קומיס	קלטור	עביד	בלן	וספר	אמר	ליה	ובהיא	שאלית	לך	לית	אנא	חכים
נ																	
ה	דהוא גברא	מעבי'	קומין	פנתוק	קומין	קלטור	עבד	בלן	וספרי	אמר	ליה	ובהיא	שאלית	ליך	לית	אני	חכים

ו	לאבוי דההוא גברא	בלן וספר בכפר	קריינוס ואת משכחת מאני	ספרא דידיה א"ל	קום רכוב על
א	לאבוי דההוא גברא	בלן וספר בכפר	קריינוס ואת משכחת מאני	??רא די ליה אמר	ליה קום רכיב על הדין
ד	לאבוי דההוא גברא	בלן וספר בכפר	קריינוס ואת משכחת מאני	ספרא דידיה אמר	ליה קום רכוב על הדין
נ					
ה	לאבוי דההוא גברא דההוא בלן וספר בכפר קריינוס	ואת משכחת מאני	ספרא דידיה אמר	ליה קום רכוב על הדין	

ו	סוסיא א"ל	לית בי כח דאנא גבר סב א"ל		לאו	את הוא	דגרמת לנפשך א"ל
א	סוסיא אמר	לית בי כח דאנא גבר ??	אמר ליה ולית אנא גבר סב א"ל	אנתהוא	את הוא	דגרמת לנפשך אמר
ד	סוסיא אמר ליה	לית בי כח דאנא	סב אמר ליה ולית אנא גבר סב אמר	ליה ולא	את הוא	דגרמת לנפשך אמר
נ						
ה	סוסיא אמר ליה אין בי כח דאנא גבר סב אמר	ליה ולית את	גבר סב אמר	ליה ולא	את	גרמתא לנפשך אמר

ו	קום דאנא סמך	קדלי ואת דריס עלוי וסלק	ורכב למיקימא	לכון מה דאתמר	לכון ואתה על במותימו	תדרוך
א	ליה	סמוך ???	את דריס עלוי וסליק	ורכיב לקיימא	לכון מה דאמר	כתיב ואתה על במותימו תדרוך
ד	ליה קום דאנא סמך	קדלי ואת דריס עלוי וסליק	ורכב למקיימת	לכון מה דאמר	כתבא ואתה על במותימו	תדרך
נ						
ה	ליה קום דאנא סמוך קרלי	ואת דריס עלוי וסליק	ורכב לקיימא	לכון מה	דכת' ואתה על במותימו	תדרוך

ו ד"א ויקח את הלבוש ואת הסוס וגו' אתא לגביה מרדכי אמ' עבוד ולבוש כמה ביש גדא דההוא גברא
 א ד"א ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וגו' אתא לגבי מרדכי ואמר עמוד ולבוש כמה ביש גדא ההוא גברא
 ד ד"א ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וגו' אתא לגבי מרדכי ואמר עמוד ולבוש כמה ביש גדא דההוא גברא
 נ
 ה ד"א ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וגו' אתא לגבי מרדכי ואמ' לו עמוד ולבוש כול' כמה ביש גדא דההוא גברא

ו אני הייתי עוסק להתקין ליה צליבא והב"ה מתקין לה כלילא אנא מתקן לה חבלים ומסמרים והב"ה
 א אמש הייתי עסק להתקין ליה צליבא והקב"ה מתקין ליה ??? אני הייתי מתקן לך חבלים ומזמרות והקב"ה
 ד אמש אני הייתי עוסק להתקין ליה צליבא והקב"ה מתקין ליה כלילא אנא הויתי מתקן לך חבלים ומסמרים והקב"ה
 נ
 ה אמש הייתי עוסק להתקין לך מסמרים והב"ה מתקין לה חבלים והב"ה

ו מתקן לך לבוש מלכו אנא בעי מן מלכא למצלב יתך על צליבא והוא א' לי למרכב יתך על סוסיא עמוד
 א מתקין לך לבוש מלכות אנא באעי מן מלכא למיצליב יתך על צליבא והוא אמר לי למירכב על סוסיא עמוד
 ד מתקן לך לבוש מלכות אנא בעי מן מלכא למצלב יתך על צליבא והוא אמר לי למירכב לך על סוסיא עמוד
 נ מלכא למיצליב יתך על צליבא והוא אמ' לי למרכב על סוסיא עמוד
 ה מתקן לך לבוש מלכות אנא מתקין לך עץ לצליבא והב"ה מתקין לך לרכיבא עמוד

ו ולבוש ועבד ליה כל מאן דאמרי' לעיל
 א ולבוש הדין לבושא דמלכותה
 ד ולבוש הדין לבושא דמלכותא אמר ליה מה את מבזה מלכותא אית בר נש לביש
 נ ולבוש
 ה ולבוש ועביד ליה כל מאן דאמרין לעיל

ו
 א לא סחי אזל בעא בלנא ולא אשכחיה מה עבד אזל אסר חרסיה עאל אסחיה כיון דנפק אמר ליה סב
 ד לבושא דמלכותא ולא סחי אזל בעא בלנא ולא אשכחיה מה עבד אסר חרציה ועאל ואסחיה כיון דנפק אמר ליה סב
 נ
 ה

ו
 א לבוש הדין כלילא דמלכותא אמר ליה מה את מבזה מלכותא אית ברנש לביש כלילא דמלכותא לא מספר אזל בעא
 ד לבוש הדין כלילא אמר ליה מה את מבזה מלכותא אי בר נש לביש כלילא דמלכותא ולא מספר אזל בעא
 נ
 ה

ו
 א ספרא ולא אשכח אזל לבייתה ואייתי ספרא ויהיב ליה מספר שרי מתנח אמר ליה מה את מתנח אמר ליה
 ד ספרא ולא אשכח מה עבד אזל לבייתה ואייתי ספרא ויתיב ליה מספר ליה שרי ומתנח אמר ליה מה לך מתנח אמר ליה
 נ
 ה

ו
 א לאבוה דההוא גברא מעביד קומוס פלטור עביד ספר ובלן אמר ליה ובהיא שאילית לך אנא
 ד ווי לאבוה דההוא גברא מעביר קומוס פנטון קומוס קלטור עביד ספר ובלן אמר ליה ובהיא שאילית לך לית אנא
 נ
 ה

1
א חכים לאבוי דההוא גברא בלן ספר בכפר קריינוס ואת משכחת מאני ספרא דידיה אמר ליה קום רכוב על הדין סוסיא
ד חכים לאבוי דההוא גברא בלן וספר בכפר קריינוס ואת משכחת מני ספרא דידיה אמר ליה קום רכוב על הדין סוסיא
נ
ה

1
א א"ל לית בי חילא דאנא גבר ??? אנא גבר סב א"ל את הוא דגרמת לנפשך אמר ליה קום
ד אמר ליה לית בי כח דאנא גבר סב אמר ליה ולית אנא גבר סב אמר ליה ולא את הוא דגרמת לנפשך אמר ליה קום
נ
ה

1
א ??? סמיך קדליך ואית דריס עיליא וסליק ורכיב
ד דאנא סמיך קדלי ואית דריס עלוי וסליק ורכב
נ
ה

1 כיון דרכיב התחיל מקלס להב"ה ארוממך ה' כי דליתני ה' אלדי שועתי אליך
א וכיון דרכיב התחיל מקלס להקב"ה ארוממך ה' כי דליתני ולא שמחת אויבי לי ה' אלהי שועתי אליך
ד וכיון דרכיב התחיל מקלס להקב"ה ארוממך יי' כי דליתני ולא שמחת אויבי לי יי' אלדי שועתי אליך
נ וכיון שרכב על הסוס התחיל מקלס להב"ה ארוממך יי' כי דליתני וגו' יי' אלהי וגו'
ה כיון דרכיב התחיל מקלס להקב"ה ארוממך ה' כי דליתני וגו' ה' אלהי ישועתי

1 ותרפאני ותלמיד אמרו זמרו לה' חסידיו
א ותרפאני ה' העלית משאול נפשי חיייתי מירדי בור תלמידיו מה היו אומרים זמרו לה' חסידיו והודו לזכר
ד ותרפאני יי' העלית משאול נפשי חיייתי מירדי בור תלמידיו מה היו אומרים זמרו ליי' חסידיו והודו לזכר
נ תלמידיו מה היו אומרים זמרו ליי' חסידיו וגו'
ה ה' העלית מן שאול נפשי וכו' תלמידיו אמרו זמרו לה' חסידיו וגומ'

1 אסתר אומרת ה' ברצונך העמדת להררי עוז כי רגע
א קדשו כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבוקר רנה
ד קדשו כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבוקר רנה
נ כי רגע באפו וגו'
ה

1 באפו חיים ברצונו אותו רשע היה או' ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם
א אותו רשע מה היה אומר ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם ה' ברצונך העמדת להררי עוז
ד אותו רשע מה היה אומר ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם יי' ברצונך העמדת להררי עוז
נ אותו רשע מה היה אומ' ואני אמרתי בשלוי וגו' יי' ברצונך וגו'
ה

1 הסתרת פניך הייתי נבהל אסתר מה היתה אומרת אליך ה' אקרא ואל אדני אתחנן מה בצע בדמי ברדתי אל שחת
ד הסתרת פניך הייתי נבהל אסתר מה היתה אומרת אליך יי' אקרא ואל יי' אתחנן מה בצע בדמי ברדתי אל שחת
נ אסתר מה אומרת אליך יי' אקרא וגו' מה בצע וגו'
ה

ו	וישב	מרדכי	אל	שער	המלך	מלמד	ששב	לשקו	ולתעניתו	א"ר	חלבו	כל	הלובש	שק	ומתענה	אינו	מעבירו	ממנו		
א	וישב	מרדכי	אל	שער	המלך	מלמד	ששב	לשקו	ולתעניתו	אמר	רבי	חלבו	כל	מי	שלוש	שק	ומתענה	אינו	מעבירו	ממנו
ד	וישב	מרדכי	אל	שער	המלך	מלמד	ששב	לשקו	ולתעניתו	אמר	ר'	חלבו	כל	מי	שלוש	שק	ומתענה	אינו	מעבירו	ממנו
נ	וישב	מרדכי	וגו'			מלמד	ששב	לשקו	ולתעניתו	א"ר	חלבו	כל	מי	שלוש	שק	ומתענה	אינו	מעבירו	ממנו	

ו עד שתעשה בקשתו

א עד שתעשה בקשתו

ד עד שתעשה בקשתו

נ עד שתעשה בקשתו

ו	והמן	נדחף	אל	ביתו	אבל	זחפוי	ראש	אבל	על	בתו	זחפוי	ראש	על	מה	שארעו	ובידו	ד'	מלאכות	בלן	וספר
א	והמן	נדחף	אל	ביתו	אבל	זחפוי	ראש	אבל	על	בתו	זחפוי	ראש	על	מה	שקרהו	ובידו	ארבע	מלאכות	בלן	וספר
ד	והמן	נדחף	אל	ביתו	אבל	זחפוי	ראש	אבל	על	בתו	זחפוי	ראש	על	מה	שקראהו	ובידו	ארבע	מלאכות	בלן	וספר
נ	והמן	נדחף	אל	ביתו	וגו'	זחפוי	ראש	אבל	על	בתו	זחפוי	ראש	על	דבר	שאירעו	ובידו	ד'	מלאכות	בלן	וספר

ו וגליוֹר וכרוז

א וגליוֹר וכורז

ד וגליוֹר וכורז

נ וגליוֹר וכרוז

ו ויספר המן לזרש אשתו באותה בא סריסי המלך והביאוהו לסעודה ביום י"ו בניסן
א ויספר המן לזרש אשתו וגו' באותה שעה באו סריסי המלך והביאוהו לסעודה ביום ששה עשר בניסן
ד ויספר המן לזרש אשתו וגו' באותה שעה באו סריסי המלך והביאוהו לסעודה ביום ששה עשר בניסן
נ עודם מדברים וגו' באותה שעה באו סריסי המלך והביאוהו לסעודה ביום ששה עשר בניסן

ו כיון שאכלו ושתו אמ' המלך לאסתר מה שאלתך אמרה לו אדני המלך איני שואלת ממך אלא נפשי בשאלתי ועמי
א כיון שאכלו ושתו אמר המלך לאסתר מה שאלתך אמרה לו אדוני המלך איני שואלת ממך אלא נפשי בשאלתי ועמי
ד כיון שאכלו ושתו אמר המלך לאסתר מה שאלתך אמרה לו אדוני המלך איני שואלת ממך אלא נפשי בשאלתי ועמי
נ כיון שאכלו ושתו אמ' המלך לאסתר מה שאלתך אמרה לו אדוני המלך איני שואלת ממך אלא נפשי בשאלתי ועמי

ו בבקשתי

א בבקשתי

ד בבקשתי

נ בבקשתי כי נמכרנו וגו' ויאמר המלך לאסתר מי הוא זה וגו' ותאמר אסתר איש צר ואויב וגו' ואמרת אסתר גברא

ו

א

ד

נ מעיקא ובעיל דבבא דבעא למקטלך בנימטא דמניך ויומא דין בעא למילבש איסלא דמלכותא ולמירכב על סוסיא דילך

ו

א

ד

נ ולאחזא מניכא דדהבא על צוארה ולמרדא בך ולמיסב מיןך מלכותא ואסתקפת מלכא מן שמיא ואיתעברת ההיא יקרא

ו

א

ד

נ למרדכי צדיקא אחוי דאבא בר יאיר בר שמעי בר גרא בר בענא בר מיכאה בר מפיבושת בר יהונתן בר שאול מלכא בר

ו

א

ד

נ קיש בר אביחיל בר צרור בר נות בר אפיח בר שזרים בר עוזיזא בר ששון בר מיכאל בר אליאל בר עמיהוד בר שפטיא

ו

א

ד

נ בר פתואל בר פיתח בר מלוך בר ירובעל בר ירוחם בר חזניה בר אלפעל בר שמרי בר זבדא בר גרא בר בנימין בר

ו

א

ד

נ

נ יעקב בר יצחק בר אברהם וגברא מעיקא ובעיל דבבא המן בישא הדין בעא למצלביה והמן גברא דשקרא מן קדם מלכא

ו

א

ד

נ ומלכתא

ו והמלך קם בחמתו ממשטה היין אל גינת הביתן מה עשה מיכאל המלאך התחיל מקצץ הנטיעות לפניו והוסיף חמה
א והמלך קם בחמתו ממשטה היין אל גנת הביתן מה עשה מיכאל המלאך התחיל מקצץ את הנטיעות לפניו והוסיף חמה על
ד והמלך קם בחמתו ממשטה היין אל גנת הביתן מה עשה מיכאל המלאך התחיל מקצץ את הנטיעות לפניו והוסיף חמה על
נ והמלך קם בחמתו מה עשה מיכאל המלאך התחיל מקצץ את הנטיעות לפניו והוסיף חמה על

ו ושב אל משטה היין והמן עמד לבקש על נפשו
א חמתו ושב אל משטה היין והמן עמד לבקש על נפשו
ד חמתו ושב אל משטה היין והמן עמד לבקש על נפשו
נ חמתו ושב אל משטה היין והמלך שב מגינת הביתן וגו' אשר אסתר עליה בא מיכאל

ו דחפו על אסתר והיתה צעוקת אדני המלך הרהו כובשני לפניך אמ' המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית
א דחפו על אסתר והיתה מצעקת אדני המלך הרי הוא כובשני לפניך ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית
ד דחפו על אסתר והיתה מצעקת אדני המלך הרי הוא כובשני לפניך ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית
נ דחפו על אסתר והיתה מצעקת אדוני המלך הרי הוא כובשני לפניך ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית

ו שמע המן הדבר הזה ונפלו פניו ועשה אליהו זכור לטוב נדמה לחרבונא ואמ' אדני המלך הנה העץ
א ושמע המן הדבר הזה ונפלו פניו מה עשה אליהו זכור לטוב נדמה לחרבונה ואמר לו אדני המלך גם הנה העץ אשר
ד ושמע המן הדבר הזה ונפלו פניו מה עשה אליהו זכור לטוב נדמה לחרבונא ואמר לו אדני המלך גם הנה העץ אשר
נ ושמע המן הדבר הזה ונפלו פניו מה עשה אליהו ז"ל נדמה לחרבונא וא"ל אדוני המלך גם הנה העץ אשר

ו וא"ר פנחס צריך לומר חרבונא זכור לטוב ואמר רב צריך לומר ארור המן
א דאמ' ר' פנחס צריך לומר חרבונא זכור לטוב ואמר רב צריך לומר ארור המן
ד דאמ' ר' פנחס צריך לומר חרבונא זכור לטוב ואמר רב צריך לומר ארור המן
נ עשה המן למרדכי וגו' ויאמר חרבונא דא"ר פנחס צריך לומר חרבונא זכור לטוב ואמ' רב צריך לומר ארור המן

ו ארורים בניו ארורה זרש אשתו דכת' ושם רשעים ירקב מיד צוה המלך לתלותו על העץ אשר הכין למרדכי ועליו
א ארורין בניו ארורה זרש אשתו כדכתיב ושם רשעים ירקב מיד צוה המלך לתלותו על העץ אשר הכין למרדכי ועליו
ד ארורים בניו ארורה זרש אשתו כדכתיב ושם רשעים ירקב מיד צוה המלך לתלותו על העץ אשר הכין למרדכי ועליו
נ ארורים בניו ארורה זרש אשתו שנא' ושם רשעים ירקב מיד צוה המלך לתלותו על העץ אשר הכין למרדכי ועליו

ו אמ' שלמה בחמתו צדיק מצרה נחלץ שהשכים המן לתלות את מרדכי ונתלה הוא על העץ
א אמר שלמה בחמתו צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו שהשכים המן לתלות את מרדכי ונתלה הוא על העץ אשר הכין
ד אמר שלמה בחמתו צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו שהשכים המן לתלות את מרדכי ונתלה הוא על העץ אשר הכין
נ אמ' שלמה בחמתו צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו שהשכים המן לתלות את מרדכי ונתלה הוא על העץ אשר הכין

ו ונתן את כל אשר להמן לאסתר ואסתר נתנה למרדכי הה"ד ביום ההוא נתן המלך
א למרדכי ונתן את כל אשר להמן לאסתר המלכה ואסתר נתנה למרדכי הה"ד ביום ההוא נתן המלך
ד למרדכי ונתן את כל אשר להמן לאסתר המלכה ואסתר נתנה למרדכי הה"ד ביום ההוא נתן המלך
נ למרדכי וחמת המלך שככה ונתן את כל אשר להמן לאסתר המלכה {ואסתר נתנה למרדכי הה"ד} ביום ההוא נתן המלך

המלכה את בית המן צורר היהודים
 המלכה את בית המן צורר היהודים
 המלכה את בית המן צורר היהודים

ו אחשורוש לאסתר
 א אחשורוש לאסתר
 ד אחשורוש לאסתר

נ וגו' [אריכות גדולה בכ"י נ"י דרשות רבות על הפסוק: אשר קצירו וגו']

ו וגו'

א וגו' ומרדכי בא לפני המלך

ד וגו'

נ

ו כתוב אשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחהו ושאף צמים חילם אשר קצירו זה המן רעב יאכל זה מרדכי ואסתר
 א כתיב אשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחהו ושאף צמים חילם אשר קצירו זה המן רעב יאכל זה מרדכי ואסתר
 ד כתוב אשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחהו ושאף צמים חילם אשר קצירו זה המן רעב יאכל זה מרדכי ואסתר
 נ ד"א אשר קצירו זה המן ר"י זה מרדכי ואסתר

ו ואל מצנים יקחהו לא בזיין ולא במגן אלא בתפלה ובתחנונים מצנים כמה דאת אמר צנה וסוחרה אמתו וזו היא
 א ואל צינים יקחהו לא בזיין ולא בצנה אלא בתפלה ובתחנונים מצנים כמה דאת אמר צנה וסוחרה אמתו זו היא
 ד ואל מצנים יקחהו לא בזיין ולא בצנה אלא בתפלה ובתחנונים כמה דאת אמר צנה וסוחרה אמתו זו היא
 נ ומ"י לא בזיין ולא במגן אלא בתפלה ובתחנונים הה"ד

ו התפלה המגינה על הצרה כצנה המגינה על האדם במלחמה ובזכות התפלה הדומה לצנה יקחהו להמן ומנין שעשו תפלה
 א התפלה המגינה על הצרה כצנה יקחהו להמן ומנין שעשו תפלה
 ד התפלה המגינה על הצרה כצנה שמגינה על האדם במלחמה ובזכות התפלה שנכנסת לצרה יקחהו להמן ומנין שעשו תפלה
 נ

ו שנ' שק ואפר יוצע לרבים ומה לשק ואפר בלא תפלה ושאף צמים חילם מי דחק לממונו של המן מרדכי ואסתר
 א הה"ד שק ואפר יצע לרבים ומה תקנה שק ואפר בלא תפלה ושאף צמים חילם מי דחק לממונו של המן מרדכי ואסתר
 ד הה"ד שק ואפר יצע לרבים ומה תקנה לשק ואפר בלא תפלה ושאף צמים חילם מי דחק לממונו של המן מרדכי ואסתר
 נ שק ואפר יצע לרבים וצ"ח מי דחק לממונו של המן מרדכי ואסתר

ו המצומתים להם

א והצומתים להם

ד והצומתים להם

נ והמצומתין להם

ו ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך ושלחו לכל המדינות להשמיד להרוג ולאבד כל אויבי
א ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך ושלחו לכל המדינות להשמיד להרוג ולאבד את כל שונאי
ד ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך ושלחו לכל המדינות להשמיד להרוג ולאבד את כל שונאי
נ ואתם כתבו וגו'

ו היהודים ביום אשר שברו לשלוט בהם ונהפוך הוא והיה לה' לשם זה הנס שעשה קב"ה
א היהודים ביום אשר שברו וגו' והיתה לה' לשם זה הנס שעשה הקב"ה
ד היהודים ביום אשר שברו אויבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא והיה ליי' לשם זה הנס שעשה הקב"ה
נ היהודים ביום אשר שברו אויבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא כתי' והיה יי' לשם זה הנס אשר עשה הב"ה

ו שלא היה כמותו בעולם יש נס כזה שעשו ישראל נקמה באומות העולם
א שלא נעשה כמותו בעולם יש לך בעולם שנעשה כנס הזה שעשו נקמה ישראל באומות העולם ועשו בשונאיהם
ד שלא נעשה כמותו מעולם יש לך בעולם שנעשה כנס הזה שעשו נקמה ישראל באומות העולם ועשו בשונאיהם
נ שלא נעשה כמותו מעולם יש לך בעולם שנעשה כנס הזה שעשו נקמה ישראל בא"ה ועושים בשונאיהם

ו
א כרצונם
ד כרצונם
נ

ו	ולא עמד איש בפניהם כי נפל פחדם על כל העמים וישראל מתגברין כאריה שנפל
א	נקהלו היהודים בעריהם וגו' ואיש לא עמד בפניהם כי נפל פחדם על כל העמים וישראל מתגברין שנפל
ד	נקהלו היהודים בעריהם וגו' ואיש לא עמד בפניהם כי נפל פחדם על כל העמים וישראל מתגברין כאריה שנפל
נ	ואיש לא עמד בפניהם כי נפל פחדם על כל העמים וישראל מתגברין כאריה שנפל

ו	בעדרי צאן ומכה והולך ואין מציל הה"ד והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער וככפיר
א	בעדרי צאן ומכה והולך ואין מציל מידו
ד	בעדרי צאן ומכה והולך ואין מציל מידו
נ	בעדרי צאן ומכה והולך ואין מציל מידו

ו	בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל והרגו בניו המן ותלאום אדרינוס קיסר אמר לו לר'
א	והרגו בניו של המן ותלאום אדרינוס קיסר אמר לו לר'
ד	והרגו בניו של המן ותלאום אדרינוס קיסר אמר לו לר'
נ	והרגו בניו של המן ותלאום אדרינוס קיסר א"ל לר'

ו	יהושע גדולה הכבשה שעומדת בין ע' זאבים א"ל גדול הרועה ששומרה ומשברן
א	יהושע גדולה הכבשה שעומדת בין שבעים זאבים אמר גדול הוא הרועה שמצילה ושוברן
ד	יהושע גדולה היא הכבשה שעומדת בין שבעים זאבים אמר לו גדול הוא הרועה שמצילה ושוברן
נ	יהושע בן חנניה גדולה היא הכבשה שעומדת בין ע' זאבים אמ' גדול הוא הרועה שמצילה ושוברן

ו	לפניהם הה"ד כל כלי יוצר עליך לא יצלח
א	לפניהם הה"ד כל כלי יוצר עליך לא יצלח וגו'
ד	לפניהם הה"ד כל כלי יוצר עליך לא יצלח וגו'
נ	לפניהם הה"ד כל כלי יוצר עליך לא יצלח וגו'

ו	והרגו בניו של המן ותלאום אדרינוס קיסר אמר לו לר' יהושע גדולה היא
א	והרגו בניו של המן ותלאום אדרינוס קיסר אמר לו לר' יהושע גדולה היא
ד	והרגו בניו של המן ותלאום אנדרינוס קיסר אמר לו לר' יהושע גדולה היא
נ	

ו	הכבשה שעומדת בין שבעים זאבים אמר גדול הוא הרועה שמצילה ושוברן לפניהם הה"ד
א	הכבשה שעומדת בין שבעים זאבים אמר גדול הוא הרועה שמצילה ושוברן לפניהם הה"ד
ד	הכבשה שעומדת בין שבעים זאבים אמר לו גדול הוא הרועה שמצילה ושוברן לפניהם הה"ד
נ	והרג בניו של המן ותלאום אדרינוס קיסר א"ל לר' יהושע

ו	כל כלי יוצר עליך לא יצלח וגו'
א	כל כלי יוצר עליך לא יצלח וגו'
ד	כל כלי יוצר עליך לא יצלח וגו'
נ	בן חנניה גדולה היא הכבשה שעומדת בין ע' זאבים אמ' גדול הוא הרועה שמציל ושוברן לפניהם הה"ד

כל כלי יוצר עליך לא יצלח וגו'

ו ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות וגו' ר' פנחס אומר מלך מרדכי על היהודים מה המלך לובש פורפירין כך
א ומרדכי יצא מלפני המלך וגו' ר' פנחס אומר מלך מרדכי על היהודים מה המלך לובש פורפירין כך
ד ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות וגו' ר' פנחס אומר מלך מרדכי על היהודים מה המלך לובש פורפירין כך
נ ומרדכי יצא מלפני המלך ר' פנחס אמ' מלך מרדכי על היהודים מה מלך לובש פורפירין כך

ו מרדכי לובש פורפירין ומה המלך עושה עטרת כלולה בראשו כך מרדכי ועטרת זהב גדולה מה המלך אימתו על כל הארץ
א מרדכי לובש פורפירין ומה המלך עושה עטרת כלולה בראשו כך מרדכי ועטרת זהב גדולה מה המלך אימתו על כל הארץ
ד מרדכי לבש פורפירין ומה המלך עושה עטרה כלולה בראשו כך מרדכי ועטרת זהב גדולה מה המלך אימתו על כל הארץ
נ מרדכי לבש פורפירין ומה המלך כלולה עטרה בראשו כך מרדכי ועטרת זהב גדולה מה המלך אימתו על כל הארץ

ו כך מרדכי אימתו עליהם מה המלך מוניטה שלו הולכת בכל הארץ כך מרדכי מוניטה
א כך אימת מרדכי עליהם מה המלך מוניטה שלו הולכת בכל הארץ כך מרדכי מוניטה
ד כך מרדכי אימתו עליהם שנאמר כי נפל פחד מרדכי עליהם מה המלך מוניטה שלו הולכת בכל הארץ כך מרדכי מוניטה
נ כך מרדכי אימתו עליהם שנא' כי נפל פחד מרדכי עליהם ומה המלך מוניטא שלו הולכת בכל הארץ כך מרדכי מוניטא

ו שלו מרדכי מכאן ואסתר מכאן למה שהיה איש טוב ואיש שלום ומבקש שלום
א שלו הולכת על כל הארץ מרדכי מכאן ואסתר מכאן לומר שהיה איש טוב ומבקש שלום
ד שלו הולכת מרדכי מכאן ואסתר מכאן למה שהיה איש טוב ואיש שלום ומבקש שלום
נ שלו הולכת בכל הארץ ומה מוניטא שלו מרדכי מכאן ואסתר מכאן למה שהיה איש טוב ואיש שלום ומבקש <??>

ו שנא' כי מרדכי היהודי וגו' ועליו אמר הכתוב שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום
א שנא' כי מרדכי היהודי וגו' ועליו אמר הכתוב הקב"ה שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום
ד שנא' כי מרדכי היהודי וגו' ועליו אמר הכתוב שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום
נ מרדכי היהודי משנה וגו' ועליו אמר הכתוב שמור תם ורא' ישר כי <??> לאיש שלום

ו אמר ר' ברכיה הקב"ה כתב גאולת ישראל בתורה דכתיב וכי תשיג יד גר תושב עמך וגו'
 א אמר ר' ברכיה הקב"ה כתב גאולת ישראל בתורה דכתיב וכי תשיג יד גר תושב עמך וגו'
 ד אמר ר' ברכיה הקב"ה כתב גאולת ישראל בתורה דכתיב וכי תשיג יד גר תושב עמך וגו'
 נ א"ר ברכיה הב"ה כתב גאולת ישראל בתורה דכתיב וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב

ו יד גר ותושב זה המן שנתגדל ונתעשר והשיגה ידו לשקול עשרת אלפים ככר כסף ונקרא גר
 א יד גר ותושב שנתגדל ונתעשר והשיגה ידו לשקול עשרת אלפים ככר כסף ונקרא גר
 ד יד גר ותושב זה המן שנתגדל ונתעשר והשיגה ידו לשקול עשרת אלפים ככר כסף ונקרא גר
 נ עמך או לעקר משפחת גר יד גר ותושב זה המן שנתגדל ונתעשר והשיגה ידו לשקול עשרת אלפים ככר כסף ונקרא גר

ו תושב שהוא מזרעו של עמלק והיה תושב במדי ופרס ומך אחיך עמך אלו ישראל שהיו דלים ומכים ונמכר לגר תושב
 א תושב שהוא מזרעו של עמלק והיה תושב במדי ופרס ומך אחיך עמך אלו ישראל שהיו דלים ומכים ונמכר לגר תושב
 ד תושב שהוא מזרעו של עמלק והיה תושב במדי ופרס ומך אחיך עמך אלו ישראל שהיו דלים ומכים ונמכר לגר תושב
 נ תושב שהוא מזרעו של עמלק והיה תושב במדי ופרס ומך אחיך אלו ישראל שהיו דלים ומכים ונמכר לגר תושב

ו שמכרם אחשוורוש להמן להשמיד להרג ולאבד או לעקר משפחת גר שעשה עצמו ע"ז הה"ד
 א שמכרם אחשוורוש להמן להשמיד להרג ולאבד או לעקר משפחת גר שעשה עצמו ע"כ הה"ד
 ד שמכרם אחשוורוש להמן להשמיד להרג ולאבד או לעקר משפחת גר שעשה עצמו ע"ז הה"ד
 נ שמכרם אחשוורוש להמן להשמיד להרוג ולאבד או לעקר משפחת גר שעשה עצמו ע"ז הה"ד וכל עבדי המלך אשר בשער

ו כרעים ומשתחוים להמן אחרי נמכר גאולה תהיה לו שגאלם הקב"ה מידו והצילם מגזרתו ופדאם אחד מאחיו
 א כרעים ומשתחוים להמן אחרי נמכר גאולה תהיה לו שגאלם הקב"ה מידו והצילם מגזרתו ופדאם אחד מאחיו
 ד כרעים ומשתחוים להמן אחרי נמכר גאולה תהיה לו שגאלם הקב"ה מידו והצילם מגזרתו ופדאם אחד מאחיו
 נ המלך כורעים ומשתחוים להמן אחרי נמכר גאולה תהיה לו שגאלם הב"ה מידו והצילם מגזירתו ופדאם אחד מאחיו

ו יגאלנו זה מרדכי דכתיב ביה ורצוי לרב אחיו או דודו או בן דודו יגאלנו זו אסתר שהיא בת דודו ונגאלו
 א יגאלנו זה מרדכי הה"ד ורצוי לרב אחיו או דודו או בן דודו יגאלנו זו אסתר שהיא בת דודו ונגאלו
 ד יגאלנו זה מרדכי דכתיב ביה ורצוי לרב אחיו או דודו או בן דודו יגאלנו זו אסתר שהיא בת דודו ונגאלו
 נ יגאלנו זה מרדכי דכתיב ביה ורצוי לרב אחיו או דודו או בן דודו יגאלנו זו אסתר שהיא בת דודו ונגאלו

ו ישראל על ידיה כי מזה אמחה את זכר עמלק מזה בעולם הזה אמחה לעולם הבא את זכר עמלק זה המן קרי ביה זכר
 א ישראל על ידיה כי מזה אמחה את זכר עמלק מזה בעולם הזה אמחה לעה' את זכר עמלק זה המן קרי ביה זכר
 ד ישראל על ידיה כי מזה אמחה את זכר עמלק מזה בעולם הזה אמחה לעולם הבא את זכר עמלק זה המן קרי ביה זכר
 נ על ידיה כי מזה אמחה את זכר עמלק מזה בעולם הזה אמחה לעולם הבא את זכר עמלק זה המן קרי ביה זכר

ו עמלק
 א עמלק
 ד עמלק
 נ עמלק

ו ואף יעקב אבינו רמזה בברכת השבטים הה"ד בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד זה שאול שהיה בקרן של ישראל שהיה
 א ואף יעקב אבינו רמזה בברכת השבטים הה"ד בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד זה שאול שהיה בקרן של ישראל שהיה
 ד ואף יעקב אבינו רמזה בברכת השבטים הה"ד בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד זה שאול שהיה בקרן של ישראל שהיה
 נ ואף יעקב אבי רמזה בברכת השבטים הה"ד בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד זה שאול שהיה כקרן של ישראל שהיה

ו תחלה למלכים והיה משבט בנימן והכה את עמלק ובזז את כל אשר להם ולערב יחלק שלל זה מרדכי ואסתר שעמדו להם
 א תחלה למלכים והיה משבט בנימן והכה את עמלק ובזז את כל אשר להם ולערב יחלק שלל זה מרדכי ואסתר שעמדו להם
 ד תחלה למלכים והיה משבט בנימן והכה את עמלק ובזז את כל אשר להם ולערב יחלק שלל זה מרדכי ואסתר שעמדו להם
 נ תחלה למלכים והיה משבט בנימין והכה את עמלק ובזז את כל אשר להם ולערב יחלק שלל זה מרדכי ואסתר שעמדו להן

ו לישראל בגלותן שהוא דומה לערב וחלקו שלל המן שנמשל לזאב שהעמידו הב"ה כנגד הזאב אלו מלכי מדי ופרס
 א לישראל בגלותם שהוא דומה לערב וחלקו שלל של המן שנמשל כזאב שהעמידו הקב"ה כנגד הזאב אלו מלכי מדי ופרס
 ד בגלותם שהוא דומה לערב וחלקו שלל של המן שנמשל כזאב שהעמידו הקב"ה כנגד הזאב אלו מלכי מדי ופרס
 נ לישראל בגלותן שהוא דומה לערב וחלקו שלל של המן שנמשל כזאב שהעמידו הב"ה כנגד הזאב אלו מלכי מדי ופרס

ו שנמשלו לזאב הה"ד וארו חיווא תנינא אחרי דמיא לדוב
 א שנמשלו לזאב הה"ד וארו חיווא אחרי תנינא דמיא לדוב
 ד שנמשלו לזאב הה"ד וארו חיווא אחרי תנינא דמיא לדוב
 נ שנמשלו לזאב הה"ד וארו חיווא אחרי תנינא דמיא לדוב ולשטר חד הקימת ותלת עלעין בפומה בין שינה וכן

ו ותמן אמרין אלו פרסים שאוכלין ושותין כדוב ואין להם מנוחה כדוב
 א ותמן אמרין אלו מלכי מדי ופרס שאוכלין כדוב ואין להם מנוחה כדוב
 ד ותמן אמרין אלו מלכי מדי ופרס שאוכלין כדוב ואין להם מנוחה כדוב
 נ אמרין לה קומי אכולי בשר שגיא ותמן אמרין אלו מלכי מדי ופרס שאוכלין כדוב ואין להם מנוחה כדוב

ו ומגדלין שער כדוב העמיד הב"ה כנגדן מרדכי ואסתר משבט בנימן
 א ומגדלין שער כדוב העמיד הקב"ה כנגדן מרדכי ואסתר שהיו משבט בנימן
 ד ומגדלין שער כדוב העמיד הקב"ה כנגדן מרדכי ואסתר שהיו משבט בנימן
 נ ומגדלין שער כדוב העמיד הב"ה כנגדן מרדכי ואסתר שהיו משבט בנימן

ו ר' חייא רבא ור' שמעון בן חלפתא היו מהלכין בהדא בקעת ארבל ראו אילת השחר שבקע אורה א"ל
א ר' חייא רבה ור' שמעון בן חלפתא הוון מהלכין בהדא בקעתא דארבל וחזון את אילת השחר שבקעה את האורה אמר
ד ר' חייא רבה ורבי שמעון בן חלפתא הוון מהלכין בהדא בקעתא דארבל וחזון את אילת השחר שבקעה את האורה אמר
נ ר' חייא רבא ור' שמעון בן חלפתא הוון מהלכין בהדא בקעתא דארבל וחזון את אילת השחר שבקעה את האורה א"ל

ו ר' חייא לר' שמעון חלפתא כך היא גאלתן של ישראל בתחלה קימעא קימעא כל מה שהולך הוא
א ליה ר' חייא רבה לר' שמעון בן חלפתא כך הוא גאלתן של ישראל בתחלה קימעא קימעא כל מה שהולך הוא
ד ליה ר' חייא רבה לר' שמעון בן חלפתא כך הוא גדולתן של ישראל בתחלה קימעא קימעא כל מה שהולך הוא
נ ר' חייא רבה לר' שמעון ב"ח כך הוא גאלתן של ישראל בתחלה היא באה קימעא כל מה שהולך הוא

ו גדל ורבה מה טעם כי אשב בחשך י' אור לי כך בתחלה ומרדכי יושב בשער המלך ואחר כך וישב מרדכי אל
א גדל ורבה כך בתחלה ומרדכי יושב בשער המלך ואחר כך וישב מרדכי אל
ד גדל ורבה והולך מה טעם כי אשב בחשך י"י אור לי כך בתחלה ומרדכי יושב בשער המלך ואחר כך וישב מרדכי אל
נ גדל ורבה והולך מה טעם כי אשב בחשך י"י אור לי כך בתחלה ומרדכי יושב בשער המלך ואח"כ וישב מרדכי אל

ו שער המלך ואחר כך ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות ואחר
א שער המלך וגו' ואחר כך ומרדכי יצא מלפני המלך וגו' ואחר
ד שער המלך וגו' ואחר כך ומרדכי יצא מלפני המלך וגו' ואחר
נ שער המלך וגו' כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק ואח"כ ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות וגו' ואח"כ

ו כך ליהודים היתה אורה
א כך ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר
ד כך ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר
נ ליהודים היתה אורה ושמחה

ו ברבוי השבח ברבוי השלום ברבוי
א ברבוי האמונה ברבוי הפדות ברבוי הברכה ברבוי השבח ברבוי השלום ברבוי
ד ברבוי האמונה ברבוי הפדות ברבוי הברכה ברבוי השבח ברבוי השלום ברבוי
נ השלום ברבוי

ו הטוב ברבוי מה רב טובך אשר צפנת ליראיך החסד ברבוי ורב חסד ואמת הרחמים ברבוי
א הטוב ברבוי שנאמר מה רב טובך החסד ברבוי שנאמר ורב חסד ואמת הרחמים ברבוי שנאמר
ד הטוב ברבוי שנאמר מה רב טובך אשר צפנת ליראיך החסד ברבוי שנאמר ורב חסד ואמת הרחמים ברבוי שנאמר
נ הטוב ברבוי שנא' מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וגו' החסד ברבוי ורב חסד ואמת הרחמים ברבוי

ו רחמיך רבים ה' הצדקה ברבוי משפט ורב צדקה האמונה ברבוי חדשים לבקרים רבה אמונתך
א רחמיך רבים ה' הצדקה ברבוי שנאמר משפט ורב צדקה האמונה ברבוי שנאמר רבה אמונתך
ד רחמיך רבים יי' הצדקה ברבוי שנאמר משפט ורב צדקה האמונה ברבוי שנאמר חדשים לבקרים רבה אמונתך
נ רחמיך רבים יי' הצדקה ברבוי ומשפט ורב צדקה לא יענה

ו הפדות ברבוי יחל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות הברכה ברבוי והריקותי לכם
א הפדות ברבוי שנאמר והרבה עמו פדות הברכה ברבוי שנאמר והריקותי לכם
ד הפדות ברבוי שנאמר יחל ישראל אל יי' כי עם יי' החסד והרבה עמו פדות הברכה ברבוי שנאמר והריקותי לכם
נ הפדות ברבוי שנא' כי עם יי' החסד והרבה עמו פדות הברכה ברבוי והריקותי לכם

ו ברכה עד בלי די מאי עד בלי די עד שיבלו שפתותיכם לומר די השבח ברבוי אל נערץ בסוד קדושים רבה
א ברכה עד בלי די מאי עד בלי די עד שיבלו שפתותיכם לומר די השבח ברבוי שנאמר אל נערץ בסוד קדושים רבה
ד ברכה עד בלי די מאי עד בלי די עד שיבלו שפתותיכם לומר די השבח ברבוי שנאמר אל נערץ בסוד קדושים רבה
נ ברכה עד בלי די מאי עד בלי די עד שיבלו שפתותיכם לומר די השבח ברבוי אל נערץ בסוד קדושים רבה

ו מה רבו מעשיך העוז ברבוי שלום רב
א ונורא וכתוב מה רבו מעשיך השלום ברבוי שנא' וכל
ד ונורא על כל סביביו וכתוב מה רבו מעשיך יי' כולם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייניך השלום ברבוי שנא' וכל
נ ונורא על כל סביביו

ו לאוהבי תורתך ורוב שלום עד בל ינח מי שכלו מלא רחמים הוא ברחמי הרבים וחסדיו הגדולים יחון
א בניך לימודי ה' ורב שלום בניך אל תיקרי בניך אלא בוניך יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך למען
ד בניך לימודי יי' ורב שלום בניך אל תיקרי בניך אלא בוניך יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך למען
נ

ו ויחמול על פלטת עמו ועל צאן מרעיתו ויראה בגלותינו כיאזלת נו ואפס עזו ועזוב הוא ידין דיניו
א אחי ורעי אדברה נא שלום בך למען בית ה' אלדינו אבקשה טוב לך וראה בנים לבניך שלום
ד אחי ורעי אדברה נא שלום בך למען בית יי' אלדינו אבקשה טוב לך וראה בנים לבניך שלום
נ

ו וינקום נקמתינו ויושיענו תשועת עולמים ויוציאנו מצרה לרוחה ומחשכה לאורה וישמיענו מהרה קומי אורי כי
א על על ישראל שולם רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול ה' עז לעמו יתן ה' יברך
ד על על ישראל שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול יי' עז לעמו יתן יי' יברך
נ

ו בא אורך וכבוד ה' עליך יזרח כי הנה החשש יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה
א את עמו בשלום אמן נשלם שחב לאל בורא עולם נולן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה אמן בלא"י סליק
ד את עמו בשלום
נ

ו והעושה במרומי שלום הוא יפרוס עלינו ועל עמו ישראל סוכת שלום אמ"ן אמ"ן נשלם אגרת אחשורוש תהלה
א ליה מדרש אחשורוש בסיעתא דשמיא בד"ח לב"א
ד ליה מדרש אחשורוש בסיעתא דשמיא בד"ח לב"א
נ

ו לאל אשר אין לו סוף וראש ת"ם ת"ם
א
ד
נ